



תת"ע 6410/09/17 - מדינת ישראל נגד מרים אביטל יוחנן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

31 ינואר 2018

תת"ע 6410-09-17 מדינת ישראל נ' מרים אביטל יוחנן

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

מרים אביטל יוחנן

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שהנאשמת נהגה במכונית ברח' יגאל אלון 6 בת"א ובהתקרבה עם מכוניתה למעבר חציה, לא איפשרה היא עפ"י הטענה להולך רגל שחצה במעבר החציה להשלים בבטחה את החציה וזאת בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפרה הנאשמת במיוחס לה ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר רונן ציון (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העידה הנאשמת הגב' מרים אביטל יוחנן (ע.ה.1).

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות, לראיה שהוגשה ולסיכומי הצדדים, וכן אף לאחר שלקחתי בחשבון שעדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני, הגעתי לכלל מסקנה שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה וכי דין הנאשמת להרשעה בעבירה שיוחסה לה.

ואסביר:

השוטר עשה עלי רושם כי פעל במקצועיות ובאופן אובייקטיבי.

הנאשמת בחרה לחקור את השוטר בחקירה נגדית שרובה ככולה התמקדה בסוגיה של היכן לטעמה של הנאשמת יכול היה השוטר להורות לה לעצור את רכבה לאחר האירוע.

בנושאים מהותיים יותר בחרה הנאשמת כמעט שלא להפנות שאלות לשוטר בחקירה הנגדית שלו, וזאת על אף שהובהרה לה זכותה לעשות כן ועל אף שלא הוגבלה בזמן חקירה. (לציון אגב כי כחודשיים וחצי עמדו לרשות הנאשמת להתכונן לדיון ההוכחות, להתייעץ, להתארגן ולהכין שאלות רלבנטיות להצגת עניינה בבית המשפט).

עמוד 1



לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטר על כי הוא נסע ממש מאחורי מכוניתה של הנאשמת וכי תצפיתו לפיכך היתה קרובה וטובה.

אף לא מצאתי כי נסתרה שהשוטר גם שמר על קשר עין רצוף עם רכבה של הנאשמת עד לעצירתה.

אף לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטר בדבר כיוון נסיעתה של הנאשמת מצפון לדרום.

גפ לא מצאתי כי נסתרה שעל מעבר החציה היה אותה שעה הולך רגל אשר חצה מכיוון מזרח למערב, והגיע לפס החמישי מבין 11 פסים של מעבר החציה עת חלפה הנאשמת עם מכוניתה על פניו של הולך הרגל.

למעשה, בהיבטים מרכזיים אלה של האירוע בחרה כאמור הנאשמת שלא להפנות כלל כל שאלה לשוטר שהתייצב לעדות.

אני אף נותן אמון בגירסת השוטר על כי תגובתה הספונטנית של הנאשמת על אתר היתה כפי שנרשמה על ידו בדו"ח כדלקמן (ציטוט) : " לא שמתי לב ".

אני רואה בתגובתה זו מפי הנאשמת על אתר חיזוק לגירסת המאשימה בתיק זה.

לא רק שאין למצוא בתגובתה זו הכחשה, אלא יש בה בעצם הכרה באי שימת לב.

בעדותה בבית המשפט ציינה תחילה הנאשמת הנכבדה כי היא לא ראתה הולך רגל.

רק בשלב מאוחר יותר בעדותה, ורק לכשעומתה הנאשמת ע"י התובעת על כי אמירה זו מלמדת לכאורה לא על אי קיום הולך רגל אלא על אי ראייתו על ידה , או אז אמרה הנאשמת כי לא היה הולך רגל.

האירוע התרחש באור יום, בשעה 08.42 בבוקר.

כאמור, לא מצאתי כי נסתרה בכל דרך טיב תצפיתו וקירבת תצפיתו של השוטר אל עבר רכבה של הנאשמת, מהלכיה, ומעבר החציה והמצוי והנעשה בו.

העובדה שהשוטר יכול להיות לפרט את שפרט בדו"ח הן באשר לכיוון חציית הולך הרגל ואף עד לאיזה פס במעבר החציה הגיע הולך הרגל עת חלפה על פניו הנאשמת, מלמדת אותי שלשוטר היתה תצפית טובה דיה אל מעבר הדרוש.

אין טענה בפי הנאשמת כי יש כביכול היכרות קודמת בינה לבין שוטר זה, ואין בידי כל יסוד לקבוע שהיה כביכול עניין לשוטר זה להמציא כביכול מפרי דמיונו את הפרטים שרשם בדו"ח ולטפול כביכול סתם כך אשמה על נהגת זו.



ובמילים אחרות: אין לי יסוד לקבוע שהשוטר פעל באירוע זה בחוסר אובייקטיביות באכיפה .

אף אין לי יסוד לקבוע שהשוטר נקלע באירוע זה לטעות בהבחנה.

בדיון שהתקיים בבית המשפט, הנאשמת הירבתה כאמור לעסוק בנושא מיקום עיכובה.

השוטר הסביר ענין זה וגם הדגיש כי שמר על קשר עין רצוף.

ואם עסקינן בסוגיית קשר העין, הרי שממילא העידה הנאשמת כי היא לא ראתה כלל את הניידת אשר נעה אחריה, אלא לראשונה ראתה רק עת עוכבה.

ובמילים אחרות : הנאשמת איננה יכולה לסתור את גירסת השוטר על כי הוא נע מאחוריה כפי שתאר, אגב שמירת קשר עין רצוף, עד לעצירתה.

לאור כל המפורט ומנותח לעיל אני מרשיע את הנאשמת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, 31 ינואר 2018, במעמד הצדדים.